

میژووی کهرکووک

کهرکووک له سهردهمی کلدانیبیانهوه تا ئیستا

عهرب فههمی مستهفا

له تورکییهوه: نهحمهه تاخانه

بهشی دووهم

حکوممهتیک له (ئهرافا) دا

کتیپیک بهناوونیشانی (جیهانگیری ئیران) که به فارسی نووسراووتهوه و له کتیبخانهی (باش ئهعیان) هکانی بهسرهدايه، ئهم کتیبه سالی ۱۸۷۰ - شهست سال لهمهوبه له بۆمبهی چاپ کراوه، نووسهری کتیب (ئیسماعیل) ناویکه.

لهم کتیبه دا به دوورو دریژی و بهزمانیکی ئهدهبی، چۆنیهتی نوژهنکردنهوهی له لایهن میریکی ئیرانهوهی کهرکووک و دواي نیشتهجی کردن باسی جهنگیکیشی کردوووه له ههموو ئهم شهراشه دا خودی میرهکه به قسه دههینی. ئیمه ئهم بهشه به کورتی دهگوپزینهوه، که تاومه چیرۆکیکی ئهفسانهی تیکه ل و پیکه له، بههر حال لهم نیوانه دا که لیک شتی راستیشی تیدا ههیه. چونکه بهپیی لافی نووسه، ئهمه ی نهک وهکو خهیا ل، وهکو راستی نهک وهک ئهفسانه، گوايه وهک میژوو نووسیویهتییهوه. به لام بهم شیویه دهست به گپرانهوه دهکا، لهزمانی (میر، یان بهرتسی) یهوه دهلی:

تاریکی ههموو لایهکی گرتبووهوه، هیدی هیدی بهفر دهباری، باوکم له گه ل وهزیرو

یاوهرانیدا له ژووریکدا، منیش له گهڵ «ئەستیگ - ئەستیخ» و «باردیبا» ی هاوڕیپیانم قسهی خوڤمان دهکردو لهوه بێ ئاگابووین که خهریک بوو به سه زماندا دههات و به خولیا ی ورشه دارو جوانی دواړۆزهوه خوڤمان دهخلافاند. ده رگاوان ئاگاداری کردمه وه که باوکم داوام دهکا. نازانم بۆچی ترسیک دایگرتم. چوومه بهردهم باوکم و چۆکم دادا. زۆر پامابوو و وهزیرهکان هههه موو سهیری زهوییان دهکردو باوکم به منی گوت:

- ئەی (فرهزوس) بریارم دا. ههه ئیستا ولاتی من به جی دههیلی، ئەوه دوو جوړک زیڕ و فه زمانم به سه رکرده داوه، بیست سوارت له گهڵدا بنیڕی... ههه ئیستا ئەم دهههه به جی بههیلوه دوو بکه وهه وهه له دووردا ولاتیک بۆ خوڤت دابین بکه. ههه لسهامه سهه پتیان، بێ ئەوهی قسه بکهم دهستهکانیم پامووسی و پاره زیڕهکانم وهرگرت و چوومه ئەو ژوورهی برادهههکانی لی بوو. به کورتی باسهکهه کرد، فه زمانم به دهستهپۆیهندههکانم دا دهوارهکانیا بۆ ئاماده کردین، بێ ئەوهی کات له دهسته بدهین بهو تاریکه شهوه له گهڵ بیست سوارهو دوو برادهههکهه و خزمهکارهکانمدا کهوتینهی... چوینه دههوهی شار، بهلام کوپوه دهچین و بهکام ریڤا دهوین و... هیچ کهسهیک نهدهویرا قسهیههک بکا، نیو فهسهنگ (فهسهخ) لهشار دوورکهوتینهوه... له بهرامبه زماندا چیمان بینی؟! لهسهه ریماندا کهسهیک وههک پهیکهه وهستاوه، دهتگوت چاوهریتی ئیمهیه... هاوارم کرد: کتیبه ئەوه؟ دهنگیکی به بهزهیی:

- فرهزوس! منم گوڤاتا - ی جادووگهه، بهتهنیات به جی ناهیللم له گهڵدا دیم، قایل دهبی؟

- ئەی باوه گوڤاتا، تۆ دهورات نییه، ئیمه دهچینه ریبهکی دوورو درێژ، تۆش ئیجگار پیڕی، تاقهتی پراگوزاریی دژواری وههات نییه. تۆ لیڤه بمپینهوه دوامان بۆ بکه!؟

گوتی: نهخیڕ... دهوارم چهههنگاوێک له ولاتردا بهسهترارهتهوه، وهکو پیت وایه ئەوهندهش پیڕ نیم... من تۆ به جی ناهیللم. قایل بووم، ئەوهندهی نهبرد (گوڤاتا) ش له گهڵ ئەم کاروانه گچکهیهماندا کهوت... خوڤم له خوڤم پرسی: داخوا ئەمه له کوپوهی زانی؟ دواتر که بیڕم کهوتهوه که جادووگههه، وازم لهم بیڕکردنهوهیه هیئا. ئیدی گوڤاتا بووه رابه زمان و پیڤشان کهوت، ئیمهش بهدوای ئەودا دهویشستین و لاریمان نهدهکرد، چونکه له ئیژاندا کهس نهبوو گوڤاتا نهناسی و لپی نهترسی. ئەو هه موو شتیکی دهزانی و هیچ لاریههک قبوول ناکا قسهی نهدهبووه دوو، دووچاوی سهه سووړمیانی ئەوتوی هه بوو که :

تەماشاکردنی و ھەلنەلەرزین لە توانادا نەبوو. ھەر ھەھا لە چیاو گەردەکاندا پێمان دەکرد... بەلام دەشی لەگەڵ گۆماتا ھەوت و ھەشت بکری؟ لەسەرمان ڕەق دەبووینەو، ھەموو لایەک بەفر بوو، دەمەو بەیان گۆماتا لەسەر گردیگدا، لەژێر دارێکی گەورەدا لە چارەویەکیە دابەزی... گوتی: دانیشن. دابەزن با تاویک بەسەپینەو، با ھەندیک ئاگر بکەینەو ھەر خۆمان گەرم بکەینەو. ھەموومان لە دەوارەکانمان پیادە بووین و تۆزێکی دیکە بە ھەر ھەموومان ئاگریکی گەورەمان کردەو بەزەنەیکمان لە دەوری ئاگرەکا پیکھینا... گۆماتا دەستی بە پەیفین کرد:

ھیتی فرەزوس، تۆ دەبیتە فەرمانرەوایەکی لەباوکت مەزنتەر، بەلام لەسەرە پێماندا مەترسیی زۆر زۆر ھەن، بەلام تۆ کە ھەرچی پالەوانیک لە ئێراندا ھەبوو ھەمووت زەبوون کرد، جیھانت بەھیزی بازوو سەرسام کرد، یەکە ئاژەلی وک شێرو پلنگت بە پەنجەکانت پارچە پارچە کرد، لە ھیچ مەترسەو پشت بەھیزی ئەم دووبرادەرەش بێستە، ھەر چیمان لەسەر پێدا تووش ھات... دیو، درنج... ھەرچیمان دی ناترسین... گۆماتا قسەسی کرد، چەند ھەنگاویک بەولایەو، نەپەیکە سەیری شێریک بیسترا... گۆماتا پیکەنی، گوتی: ئافەری شێری خۆم، لەکاتیکی چاک گەیشتی، بەیانییە، بەبێ خواردنی شتیکی، بەرێ کەوتین راست نییە! جگە لە برادەرەکانم، ترسم بەرووی ئەوانی دیکەو بینی، کە شێرەکە ئیمان نزیک دەبوو، بە گشتیانم گوت: کەس لەشوینی خۆی نەجولیتەو، ھەلسامە سەر پێیان... چنگ بەرامبەر چنگ ھاتین، ئاژەلی بەستەزمان دواي کەمیک لەژێر پێیەکانمدا گیانی دەدا. یەکسەر ئاماژەم بۆ سوارەکان کرد و زۆری نەبرد گەدەکانمان بە گۆشتی ئەم شێرە خاوینە پردەکردەو... ئەمە رووداویک بوو لە شەوی یەکەمماندا بەسەرمان برد، ھەموومان تێربووین، بەر لە خۆرھەلاتن، بێ ئەو قسە بکا، خۆی ھەلدا یە سەر پشتی ئەسپەکی و ئیمەش بە دوایدا بەرێ کەوتین.

پێگامان زۆر سەخت بوو، چیاي بەرزو پێی باریک... بۆ کوێ دەچین؟! جاروباریک ئەم پرسیارە دەگەییە قورگم و بەلام کە چاوم بە چاوە بریقەدارەکانی گۆماتا دەکەوت، بە گوێراپەلیی چوون منداڵ مەم بەرەو زەوی شۆر دەکردەو و لەپێکردن بەردەوام دەبووم. کات نیوہرۆی رەت کردبوو، ھەموومان تینوو بووین، بەلام لە بەیانییەو تا ئیستا، نەکانییەک، نە جۆگەلەیکمان لەسەر پێماندا بینی. من خاکی خۆم و ئەم چیایانەم چەند خۆش دەویست، بۆچی لەم خاکانەو دەردەکریم کە ئەوئەندە گیانی خۆم خۆش دەوین؟ چیم کردوو، تاوانم چییە؟ لەناخی خۆمدا بیرم لەمە کردەو، چاوم پەرییە تەوقی سەرم، ھیچی لێ تێ

نهگهيشتم: دمهو ئيواره هاتينه سهر كانى و ئاويك، پيادهبووين و شهويشمان لهوئى بهسهربرد و... لهگهئ بهياندا لهريدا بهردهوام بووين و شهش رۆژ بهم شيويهه، بئى ئهوهى تووشى هيچ رووداويك بين پيمان كردو ههموو رۆژيک به گوشتى ئه و نيرى و بزنه كيوييانه گوزهرانمان دهکرد كه راوم دهکردن، دهوارهكانمان به و پووش و گه لا وشكانه تير دهکرد كه له ژير داراندا كوومان دهکردنهوه. سهر له بهيانى حهوتهمين رۆژ گوآماتا به و دارهى به دستيهوه بوو چهند نيشانهيهكى لهسهر زهويدا كيشا و... تيكدانهوه و دووبارهى كردنهوه... دواييش بهمنى گوت:

- ئهمرۆ رۆژيکى بهده، كارهساتيکى گهورهمان له ژوور سهردا ههلهدهفريئ. با ئيره بمينينهوه. نهجوولئينهوه باشته. دهمارمى گرت... گوتم: رۆژ، چاك و خراپى ههيه؟. دهما ئه مه ترسنوکیيه دهى باوه گوآماتا مهترسه! چاوهكانى تى بریم، گلهبييهكى ئهوتو ناخوشى تيدا بوو كه: ئهوهندهى نهما بوو له قسهكانم پهشيمان بمهوه، بهلام كه قسهكه م كردبوو، گهر بشمردبام گهرا نهوهى نهبوو... به پيکهينهوه گوتم: دهى بابا گوآماتا من بريارم داو ههرچى دهبئى باببئ، دهريوين. گوآماتا بئى ئهوهى هيچ بلئى، خوئى ههلايه سهر ولاخهكهى و ئيمهش دواى كهوتين. سهر له بهيرانى، پيشبيني گوآماتا، ههموومانى سهرسام كردبوو، كهسمان زاتى قسهکردنمان نهبوو، لهكاتيکدا هيچ شتيكى سهرنجراکيش له گوريدا نهبوو، ههر وهك بلئى بهراستى تووشى كارهساتيک دهبين، ئاوا دهترسايين. ئه و كارهساتهئى گوآماتا باسى ئيوه دهکرد، لهميشكمدا به چهندين جوړم بهرجهسته دهکرد و تهنانهت به چرکهيهكى كهميش رادهچهنيم. خوژ بهچاکی بهرز بوو بووهوه و بهناو دۆليکى دهروبهه چيادا دهريويشتين، لهکووتاييدا به گهروويهكى تهنگه بهردا رت بووين و چووينه ناو دۆليکى ديکه، لهلاى دهسته راستمانهوه ههزاران سوارهمان بينى كه بهرييهكى هاوتهريبي ئه و رپيهدا دهريويشتن كه ئيمهئى پيدا دهريويشتين. لهگهئ ئهوهشدا كه ماوهئى نيوانمان زور كه م بوو، ئيمهئان نهدي، گوآماتام لئى نزيك بووهوه گوتى: ئا ئه م كارهساته بوو كه باسم دهکرد، لئى رزگار دهبين بهلام دواى چهشتنى ئازاريکى زور. له م دهمانه دابوو كه: تاكه يهك سوارهئى ئهوان بهرو ئيمه نزيك بووتهوهوه شتگهليکى گوت و گوآماتاش تاقمه وهلاميکى دايبئ، بهلام به چ زمانتيك قسهئان کرد؟ نازانم. دواى رويشتنى سوارهكه پرسيم و گوتم، ئه مه چ دهئى؟ گوآماتا گوتى: پادشايهك كه منيش نايناسم به لهشكرهكهيهوه بهرو جهنگ دهچئ، له ئيمهئى پرسى بۆ كوئى دهچن؟! منيش تيمگهياند... سوارهكه ديسانهوه هاتهوهوه تاقمه شتيکى به گوآماتا گوت. گوآماتا رهنگى زهر زهره لهگهراو له شيويهوه به بايهخيى

بارودۆخه که تیگه ییشتم، گۆماتا به دهنگیک
 که هه موومان بیبیهین، سواره کهش هیشتا
 وه ستابوو... گوتی: پادشای ئەم له شکره
 داوای به دسته وه دانی چه که کانتان و به دیل
 بوونتان لی داوا دهکا... ئیوه چی ده لێن؟ بی
 ئەوهی ری به قسهی کهس بدهم هاوارم کرد،
 گۆماتا... فهرمان ددهم، ئەم قسه سانهی
 دهیانکه م وهکو خۆی بهی پیاوه بللی: برۆ! به
 پاشاکهت بللی، له شکرکی ههزار ئەوهندهی
 هه بی، تا گیان له له شمدا بمینی، چه که
 دانانین و دیل ناکرین، ئەگه توانای هه به،
 ئەوه ئیمه لیره وه ستاوین، بۆ به دیل کرتنی
 ئیمه با له شکره کهی بنیڕی... گۆماتا
 قسه کانی له سواره که گیاند، سواره
 که یشته ئەوی و داوی که میک له شوینه دا
 وه ستابوو که له شکره کهی لی بوو... هه موو
 سواره کان ریزیکیان به ست و چل سوار
 له مان جودا بوونه وهو به رهو ئیمه هاتن.
 چاوه کانم خوین گرتبوونی، هه موو لایه کم
 به سووری ده بینی. له گه ل ئەستیگ و
 باردییای براده ره کاندا هیرشمان برده سه
 ئەم سوارانه و بیست که سیشمان له داوه
 هیرشیان بردنه سه... زۆری نه برد تاکه
 یه که کهس به سه ره شتی و لاخدا نه ما. به لام
 چل که سی دیکه له له شکره که جودا بوونه وهو
 تووشی هه ره ئەو به سه ره اته بوون. پادشا که
 ئەمه ی بینی به له شکره که یه وه ده ورمانی
 ئابلوووقه دا، به م جوۆره ئیمه ش له بهر

ناؤمییدی هیترشمان به هه‌موو لایه‌کدا ده‌بردو بی‌رهو بدووره‌وهو... چه‌ندمان جه‌نگ کرد؟ نازانم به‌لام له هه‌موو لایه‌کی له‌شمه‌وه خوین داده‌چۆری، به‌رچاوم تاریک بوو ودواتر... چی بوو؟ نازانم... که چاوم کرده‌وه، خۆم به‌سه‌ر پشتی و لآخیکه‌وه به‌شته‌ته کدرایوی بینی که له‌گه‌ل له‌شکرده‌وه ده‌رۆیشتین، نه‌متوانی ببینم و دیسانه‌وه له‌سه‌رخۆ چوومه‌وه... نازانم که‌ی بوو؟ چاوم کرده‌وه، ده‌ست و پیم به‌سترا‌بوون، هه‌ستم کرد له‌شوینیکی تاریک و شیدارو سارددا بووم، هه‌موو ئاوه‌زم له‌سه‌رمدا کۆکرده‌وهو به‌چاکی سه‌یری ده‌ورویه‌رم کرد، ئه‌و شوینیه‌ی لپی بووم ناو چادریک بوو، له‌حیله‌ی ئه‌سپ و بیستنی جارویاری ده‌نگه‌ ده‌نگه‌ -هوه له‌وه‌ گه‌ه‌یستم که له‌شکر لی‌رده‌ا شه‌و ده‌کاته‌وهو کاتیش دوا‌ی نیوه‌ شه‌وه. گه‌رووم ده‌سووتا... هاواریکم کرد که له‌جۆری نووزه‌ بوو، گوتم: ئاو، هه‌ندیک ئاو. هه‌ستم به‌ جووله‌یه‌کی ناو چادره‌که کردو ئینجا کاسه‌یه‌کی پر له‌ ئاو له‌ لی‌وه‌کانم نزیک که‌وته‌وه، هه‌مووم خوارد‌وه، ئه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی دامی به‌ فارسیه‌کی ره‌وان گوتی: برسیت نییه؟

- گوتم! برسیمه، به‌لام تۆ کی‌ی و ئیره‌ چیه‌؟... گوتی دوا‌ی ده‌زانی... ده‌سته‌کانی کردمه‌وه و پارچه‌ نانیک و گوشت و کاسه‌یه‌ک ئاوی له‌ به‌رده‌مدا دانا. تیر تیرم خوارد و به‌خاوه‌نی چادره‌که‌م گوتم: سوپاست ده‌که‌م، تۆ کی‌یت؟ من له‌م له‌شکرده‌ا ئه‌فسه‌رم، دوا‌ی به‌ دیل گرتنی تۆ، پادشا بۆ پارێزگاریت تۆی دایه‌ ده‌ستی من. تۆ ئیستا پیوستیت به‌ نووستن هه‌یه. سبه‌ی زۆر قسه‌ ده‌که‌ین. له‌شکر به‌خۆی سبه‌ی لی‌رده‌ا ده‌حه‌سیت‌وه و ئه‌مه‌ش به‌ختی تۆیه، چونکه‌ ئه‌گه‌ر له‌شکر سبه‌ی ده‌ستی به‌ رۆیشتن بگردایه، له‌سه‌ر پشتی و لآخدا به‌ نازاری زامه‌کانت تیدا ده‌چووی، دواتر پۆشاکیکی ئه‌ستووری دامی و گوتی ئه‌مه‌ به‌سه‌ر خۆتدا بده، ته‌نیا ئه‌و پیوه‌نده‌ی پیت ناکه‌مه‌وه، با ده‌ستت کراوه‌ بی... ده‌بنوو و خۆت ماندوو مه‌که... بۆ به‌یانی چاوم به‌ هه‌رای ناو له‌شکرده‌ا هه‌لینا. له‌و شوینیه‌وه که تیدا به‌سترا‌بوومه‌وه سه‌یری له‌شکره‌م ده‌کرد، به‌راستی له‌شکرکی ریک و پیک بوو، چاوم به‌لایه‌کدا گتیرایه‌وه بینیم ئه‌ستی‌یاگ و باردیبا و گوتماتای براده‌رانم له‌م چادره‌دا به‌سترا‌بوونه‌وه، من هه‌ر وام ده‌زانی ئه‌مانه‌ کوژراون، ئه‌وانیش سه‌یری منیان کرد، رامانیکی قوول به‌ رووی گوتماتاو دیاربوو. ئه‌مجاره‌یان ئه‌و پیاوهم که له‌ چادره‌که‌یدا بووم، له‌نزیکه‌وه بینی، ئیجگار به‌رپیز و به‌سام بوو. دم به‌ پیکه‌نین، به‌رچایی دامی، گوتی: زامه‌کانت هیچ یه‌کیکی سه‌ختیان تیدا‌یه؟ گوتم: نازانم. زۆری پی نه‌چوو یه‌کیک هاته‌ ناو چادره‌وه، گوتی: من نه‌شته‌رگه‌ری پادشام و منی بۆ ده‌رمانکردنی برینه‌کانت نارده‌وه و...

ریم لی نه‌گریت!!

ھەموو لايەكى تەنمى كۆردۈ، بىر نەكەنى پىشكىم، بىرىنى قوۋلم لەلەشدا نەبوو... نەشتەرگەرى دواى ئەوھى لە كارەكەى بوو، گوتى: ئامادە، پادشا دەپھوئى بىننى... دواى كەمىك، سى كەس ھاتنە ناو چادروھ، دواى ئەوھى چەند رىستەيەكىان لەگەل ئەو پىاودا ئالوگۆر كرا كە لە ژىر چاودىرپىدا بووم، (پى) بان كۆرمەوھو منيان لەگەل خۇيان برد. چووينە ناو چادرىكى ئاورىشمىنەوھ، لە سەرھودا يەككىكى شىوھ دىو دانىشتبوو، ھەر كە چوومە ژورھوھ، لەسەر تا پى لەمنى روانى، ھەرچوارمان بەپىوھ وھستابووين، كەسى زۆر لەناو چادردا رۆنشتبوون... بە زمانىك كە من تىي نەگەشىتم چەن شتىكى گوت... ئەو زاتەى لە چادركەيدا بەند بووم ھەنگاوىك چوھ پىشەوھو دەستى بە وھرگىران كۆردو ئەم گەفتوگۆيەمان لە نىواندا بوو:

- خەلكى كوئى و ناوت چىيە؟

- من ئىرانىم و ناوم قەرەزەووس - ە؟

- ئاينت چىيە؟

- زەند ئاويستا؟!

- بۆ كوئى دەچى؟

- نازانم!!

- يانى چى؟! مەرفىك كە رى دەگىتە بەر نازانى بۆ كوئى دەچى، بان بۆچى دەچى؟! كەواتە تۆ بان پىاويكى شىتى، يانىش گەمژەيت.

- شىت و گەمژە نىم... بەلام بە بى ئاراستە دەرۆم، مەبەستم تا شوئىنكى گونجاو بۆ

خۆم دەدۆزمەوھ، لەوئى ستار دەگرم.

- ئىستا چۆنە؟ شوئىنكى باشت بۆخۆت دۆزىيەوھ؟!

- گالتمە پى دەكەى؟ كارەسات، مەرگ، بەدبىل گىران بۆ كەلە مېردانە.

بە توندو توورەيىيەوھ! «بروانە ھەرزەكار! من ئەوھى سەربازەكانم دەكوژن بە ئەشكەنجە

دەيانكۆژم، تۆ دوئىنى بوويتە ھۆى كوشتنى سەد كەس لە سەربازانم، گۆشتت دەرخواردى

سەگگەل دەدەم، چاوەكانت ھەلدەكۆلم، ئەمەيە سزاي ئازەلىكى ھارى وەك تۆ.

«بە ھىمنى...» من دىلى تۆم، دەتوانى ھەموو شتىك بەكەى. ناوى ھارت لەمن نا،

لەكاتىكدا ئىمە بەرپى خۆماندا دەرپىشتىن، بە ناھەق ھىرشتان كۆردە سەرمان، ئەگەر

شنىك ھەبى ئەوھش ئەوھيە كە ئەركى سەرشانى ھەموو كەلەمىردىكە، كە ئەوھش بەرگرى

لهخۆیه بهرامبەر هەر دستدریژییهک، ئەگەر ئێوه ئەمه به نامەردی دادەنێن، لهوهدا که له بهرامبەرماندا دهیکهین، لهسەر ههقن، پیره میتردیک لهوانه‌ی دانیشتبوون تیکه‌لی قسه‌که بوو ویه دورودریژی لهگه‌ڵ پادشادا دووا.

پادشا به منی گوت:

- ئەگەر من له‌تۆ ببورم، له‌گه‌ڵدا له‌خزمه‌تا ده‌بی؟

- نه‌خێر.

- بۆچی؟

- چونکه منیش له‌ژياندا مه‌به‌ستێکم هه‌یه، ئاماڤتێکم هه‌یه، یان سه‌رده‌که‌وم یان ده‌مرم، له‌م دوو ڕێیه به‌ولاوه به هه‌یج قایل نابم.

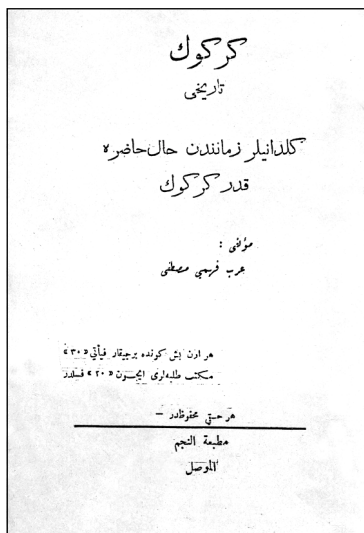
- ئاماڤت له‌ژياندا چیه‌؟! بلی... به‌لکو ده‌توانم بۆتی به‌دی بێنم!

- نابێ!

- باشه تۆ ئیستا برۆ به‌سه‌یوه، چه‌ند رۆژێکی دیکه دووباره یه‌کدی ده‌بینه‌وه.

پاشا دوا وته‌کانی به به‌زه‌یه‌وه گوت، گه‌رامه‌وه ناو چادر، چیی دیکه منیان به‌ند نه‌کرده‌وه، ئاره‌زووی بینینی براده‌ره‌کانم ده‌رخست په‌سه‌ندیان نه‌کرد. ده‌مه‌و ئێواره گۆماتا کۆمه‌له ئاماژه‌یه‌کی بۆ کردم، له یه‌کێک له‌و ئاماژانه‌وه تیگه‌یشتم که ده‌یگوت ئاماده‌یه، ئەمشه‌وه هه‌ڵدین، به‌لام بیرم له‌وه کرده‌وه، هه‌موو لایه‌کی ئەوان گیراوه، چۆن ده‌توانین هه‌ڵبێن، به‌هه‌یج جوړێک عه‌قلم نه‌یده‌بری، هه‌ر له‌و کاته‌شدا به شێوه‌یه‌کی نائاساییه‌وه پشت به گۆماتا ده‌به‌ستم و لێی دانیام. به‌تایبه‌تی دوا‌ی ئەوه‌ی پێشتر له‌م کاره‌ساته‌ی ئاگادار کردینه‌وه که له‌م دوا‌یه‌دا به‌سه‌رماندا هات. شه‌و داها‌تبوو، مه‌راقێکی سه‌یرم کردبوو، بیرم هه‌ر به‌ ده‌وری هه‌لاتندا ده‌گه‌را، ده‌رچوون له‌م له‌شکره‌وه که وه‌ک می‌رووله به‌یه‌کدا ده‌هات. به‌ ئەندیشه‌یه‌که‌وه خه‌و بردبوومییه‌وه، به‌ سیخوومه‌ی یه‌کێک راپه‌ریم، ده‌ستمی گرت و هه‌لسامه‌ سه‌ر پێیان. له‌ چادره‌که ده‌رچووین، له‌ ده‌رگای چادره‌که‌دا ئەستیگ و باردیبا به‌ پێوه وه‌ستا‌بوون، گۆماتا ڕێی کردو ئیمه‌ش دوا‌ی ئەو که‌وتین، ده‌نگ له‌ناو له‌شکردا برابوو. له‌ له‌شکره‌وه ده‌رچووین، ئەوه‌ی هه‌یزمان هه‌بوو به‌ قاچمان به‌خشی و به‌ زه‌حمه‌ت ده‌گه‌یشتی‌نه‌وه گۆماتای پیرو بێ وزه، به‌م شێوه‌یه، بێ ئەوه‌ی قسه‌ بکه‌ین تا خۆر هه‌ڵهات ڕیمان کرد. خۆر هه‌ڵهات. ئەو ڕێیه‌ی گرتبوومانه به‌ر ڕیگا نه‌بوو، به‌ ناو‌راستی چیاکاندا ده‌رۆیشتین، گه‌یشتی‌نه‌ سه‌ر ئاوێک گۆماتا دانیشت، ئیمه‌ش

دانیشتین. بی ئه وهی قسه بکا گوّماتا دیسانه وه هیله کانی کیشا و به پیکه نینه وه گوتی: ئیدی رزگار بووین. گوتم: ئه ی بابا گوّماتا، به بی چهک، به بی و لاخ له م چیا یانه دا چی دهکهین؟ به پیکه نینه وه وه لّامی دایه وه: فره زوس، پیّم وایه چاکی ده ناسی، ده بی بروا به پیشبینیم بکه ی، من هه موو شتییک ده زانم. بروانه: ئه گهر تو سوور نه بوویتایه، ئه و رۆژه وهک ئه وهی من ده مگوت له و شوینه بماینایه، ئه م کاره ساته مان به سه ر نه ده هات. بروانه تیت بگه یه نم، هه ندیک کاره سات هه ن، من ئه وانه پیش وه خته ده زانم و ده توانم چاره بیان بکه م، هه ندیکیشیان ده زانم به لّام توانای گپرانه وه یانم نابی، ئه وسا به موی و نه مه وی خۆم ده ده مه ده ست چاره نووسی زۆردارو به ته واوی هیمنیه وه چاوه روانی ئه نجامه که ی ده که م، تو گوپرایه لی من به، چه کیش ده بی و و لاخیش ده بی، سه ربازیشته له ته کدا ده بی، ته نیا دان به خۆتدا بگره و به رگه بگره!! گوتم: بابا گوّماتا ئیمه چۆن هه له اتین؟ به تووره یی وه لّامی دایه وه، ئه مه نده خۆ له کار هه لقوورتانندی توّشم ناوی، ئه مه چۆن بوو وئه وه ت چۆن کرد و وه لّامدانه وهی ئه مانه بو من ده ست نادا... گوتم: باشه بابا گوّماتا چاریکی دیکه نه گوپرایه لیم لی ده بینی و نه له و کارانه ت ده پرسم که ئه نجامیان ده ده ی. نیشانه ی مه منوونی به دم و چاوی گوّماتاوه دیار بوو. ئه ستیاگ و باردیبای براده رانیشم زامدار بوون، زامه کانیان سووک بوو... لای ئیواره بابا

گۆماتا گوتی: زامه کانتان بکه نه وه. به گلی ئه و شوینه ی لپی بووین برینه کانی پرکردینه وه و به ستینه وه، کهس ئه م دهرمانکردنه سه مه ره یه ی نه دیبوو، به لام کی دتهوانی قسه ی بابا گۆماتا رته بکاته وه... رۆژی دوا یی برینه کانمان کرده وه، به سه رسوورمان و حه په سانه وه دیتمان، له شوینه واری برینه کان به ولاره هیچی دیکه نه ماوه. حه وت رۆژ به م جوړه به خواردنی میوه ی وشک پیمان کرد. گۆماتا به یانی هه موو رۆژیک بهر له ری گرتنه بهر، له سه ر زه ویدا هیله زانراوه کانی ده کردو جاروباریک به ره و لای راست و جارنا به ره و چه پ و جار جاره ش به ره و پیشه وه پیمان کرد. رۆژی هه شته می وه ک دابی خوی دهستی به هیلکیشانه کانی خوی کردو ئیمه ش سه یرمان ده کرد، کاره که تا دههات دیره ی ده کیشا. دوا یی سه ری هه لیری و گوتی: ئه مرۆ پشووه، با لیره به سه سپینه وه، ئوی زۆرو میوه ی زه به نده. گوتی: ئاگر ده که یه وه و رۆژه که مان به چه نه لیدان به سه ر ده به یین. ئه م رۆژه مان به پیکه نین، به م لاو به ولادا وراکردن به سه ربرد، رۆژی دوا یی بابا گۆماتا هه ر زوو ئیمه ی له خه و هه لستاند... گوتی: ده ی کو رینه ریگا روون بووه ته وه و دیار بووه، چاره ی پی ده که نی... گوتی: هه ر یه که سه ر ده ست به رۆشتن بکه یین و دوا ی که وتین، به لام کاری هیلکیشانه که ی نه کرد، له وانه یه بهر له وه ی ئیمه له خه و هه لبستین ئه نجامی دابی، تا نیوه رۆ به شیوه یه کی تیژرۆیی پیمان بری، گۆماتا گوتی: پیم وایه ئه مرۆ ئه سپیش و چه کیش وه ده ست ده خه ن. هه موومان پیمان خو ش بوو، ئه وه نده بروام به قسه کانی هه بوو که: له خو شی یان نه مده زانی چی بکه م. له ده میکی نزیک ئیواره دا له گه رووی چیا که یه وه ده رچووین. له به رده مماندا دیمه نیکی زۆر سه یرمان بینی، پلنگیک ئه سپیکی پارچه پارچه کردوه و سواره یه کیش چه ند هه نگاو یک به ولاره وه کو په یکه ر وه ستاوه و ته ماشا ده کا، ترس ئه وه نده کاری تی کردوه که، پیاوی به سته زمان یه که هه نگاو نانی. به بی وه ستان بازمان داو هاوارم له پلنگه که کرد. پلنگ نه یده ویست به ری بدا، به لام که به ره و ئه و چوونه سه رسه ختانه که ی منی بینی، وه کو له وه تیگه ییبی له به رامبه ری دا دوشمنیک هه یه لپی ناترسی، ده ست و دم له ناو خوین له سه ر و لآخه که هه لساو خوی کو کرده وه و زانیم ده په وی پهلما ری من بدا. هه نگاو یکی دیکه م نا و هه ندیک به لایه کدا کشامه وه و پلنگ خوی هه لدا، له نزیک یی نیو هه نگاو به لای ده سته چه پمدا که وت، ئیدی په نجه گیری یه کدی بووین... ئه وه نده ی پی نه چوو بوو ئیسکی مل و په راسووه کانی شکابوون و له لای نووکی پیمدا گیانی ده دا. بیگومان برادره کانم له سه رکه وتنم دلنیا بوون. به لام پیاوی به سته زمان هه ر چاوه کانی خوی هه لده گلۆفی و به هیچ جوړیک بروای به وه ی ده بیینی نه ده کرد. لپی نزیک

بووینهوه، دلنیام کردهوه، فارسسیهکی جوانی دهزانی... سهرتا وای دهزانی ئیمه مرۆف
 نین، دواتر که تۆزیک هاتهوه سهرخۆ... گوتی: ههقمه... وانیه؟! من تا ئهمرۆ نه دیومه و
 نه بیستومه بهم شیوهیه مرۆفیک بهبی چهک پلنگیک وهک پشیله بکوژی و والی بکا...
 داوای لیبووردن دهکهم... با رووداو ههکتان بۆ بگێرمهوه، له گهڵ دهس و پتوهنده کانهماندا بۆ
 راووشکار دههچووین، که وتبوومه دووی بزنه کیوییهک، بهراوانانی ئهوه له سهربازهکانم
 دوورکه وتمهوه، ئیدی که هاتمه ئیره ماندوو بووم، گوتم که میک به سهیمهوه، له و لآخه کهم
 پیاده بووم و چند ههنگاوێک له و لآخه کهم دوور که وتم و نهکه وتمهوه، سهیرم کرد ئهم پلنگه
 وهک تیر خۆی هه لدایه سهه و لآخه کهم، هه په سام. بیگومان ئه گه ر ئیوه نه گه یشتنایه ،
 منیش پارچه پارچه دهکرام، من پادشای ئهم و لاتهم، بهرام بهر ئهم چاکه یه ی ئیوه، بۆ
 هه موو جووره خزمهت و یارمهتیهک ئاماده م. بیگومان ئیستا جیی ئه وه نییه هیچ شتیکتان
 لی پیرسم. سهربازه یاوهره کانم له هه ر کوێیهک بن به هه ر حال ئیستا به دیار دهکه ون و
 دهچینه ته لارو ئهم شه وه له سه ه شه ره فی ئیوه به خۆشه ویستی و ئاههنگ به سه ه ده به یین.

به راستیش زۆری نه خایاند، هه زاران سواره، به شیوهیهکی په رت و بلاو ده رکه وتن ، هه ر
 که ئیمه یان دی و نه دی، به ره و ئیمه هاتن و ته واوێک لیمان نزیک که وتنه وه، که پاشایان

بینی له بهردهمیدا ریزیان بهست... پادشا فهرمانی دا چوار سهرباز ئهسپهکانیان دایه ئیمه، یهکیکیشیان که به شیوهیدا دیاربوو یهکیکه له وهزیرانی، ئهسپهکهی دایه پادشاو بهخۆی، خۆی ههلهدایه سهر پشتی ئهسپی سهربازیک و ههموومان پیکهوه بهرهو پیشهوه راست دهستمان به رویشتن کرد. شهو گهیشتینه شارو چ شاریکی گهوره و گران بوو، گهیشتینه تهلاری پادشا، سهرباز لهوئ وهستان، پادشا لهگهله چهند کهسپک فهرمووی له ئیمه کرد... چهند پیاویکی شیوه سهرباز پیشوازییان لهخۆی کردو، به زمانیک که من تیینهدهگهیشتم بره قسهیهکی پی گوتن... ئاماژهیان بو ئیمه کرد. ئیمهیان برده ژووریکی ئیجگار پیکوپیک و راخراو و دواپیش بو ههر یهکیکیان دهسته جلی جیا جیاایان هینا. جلهکانمان گۆری و ئینجا ئیمهیان برده ژووریکی دیکه و ههموو کهلوپهلهکانی ئیره بهبهردی به نرخ رازینرابوو... دواي ئهوهی ئیمه دانیشتین چوار کهسی دیکه هاتن و زۆری نهخایاند پادشاهین هات، بهروویهکی به پیکهینهوه گوتی: ئیستا بهخیر هاتن، ئیوه ژبانی منتان رزگار کرد، بیگومان خزمهتیکه ئیوه که بکری بایهخی نییه. فهرمانی خواردنی دا، شهکراومان خواردوه و لهمنی پرسی. ئهی ئازا ناوت چییه؟

– فرهزهوس!

– لهکوپوه دین و وبۆ کوئ دهچن، ئایا دهشی وهها به بی چهک و به بی ولاخ بگه پین؟!
 – له ئیرانهوه دیم، بو کوئ دهچم؟... ئهوهیان چارهههوس دهیزانی، بی چهک و بی ولاخ نهبووم... ئهوانهه لهرووداویکدا لهدهست دا که نامهوی باسی بکهه.
 – ئهوهی بتهوی بیلی، ئهوهی ناتهوی مهیلی، بهلام دتهوی بو کوئ بچی؟!
 – ئهوهشیان چارهههوس دهیزانی!
 – ناتهوی لهم تهلارهی مندا بمینیتهوه؟ وهک کوری خوتم سهیر دهکهه
 – نهخیر، ههر سبهی سهر له بهیانی دهبی بهری بکهوم.
 – لهم بارهدا داوا بکه، ههرچیت دهوی داواکه، تهنانهت ئهگه دتهوی لیره ببه به شا...
 – شاهیتیت بو خوتم! ئهوهی من دهمهوی بو خوتم و برادهرهکانم ولاخ و چهکی چاک و سهه سواره بو لای خوتم، بهلام ئهه سوارانه ناگه پینهوه، لهگهلمدا دهمیننهوه...